

Sags senere Overbeviselse: at see, hvor stor en Sum den i Virkeligheden udgjør. Min Opfattelse af det hele Pensionsspørgsmaal er den samme, som ved forskjellige Leiligheder er bleven udtalt af Mænd, som i politisk Henseende staae paa et andet Standpunkt end jeg, og navnlig er bleven udtalt, naar der har været Tale om at pensionere de mindre Bestillingsmænd, idet man fra dette Standpunkt har sagt, at det var uærbidigt for Staten at optræde som Formynder for disse Mænd ved at give dem Pension. Den samme Mening har jeg om alle dem, der ere ansatte i Statens Tjeneste. Jeg mener, at Pensionsvæsenet i det Hele taget ikke er Andet end et Formynderskab for Embedsmændene. Embedsmændene bør betragtes som frit raadige over deres Arbeidskraft og have en Løn, som svarer til dennes Værdi, og, naar de affædiges af Statens Tjeneste, bør det være deres egen Sag at sørge for deres Fremtid, saaledes som det er Tilfældet med alle andre Mennesker, naar et vist Arbejde slipper op for dem. Det maa være deres som alle andre Menneskers Sag at sikke sig en vis Understøttelse, naar de tabe et vist Arbejde, og sikke sig itide. Dertil staaer Afdgangen aaben for Embedsmænd som for alle Andre. Jeg er enig med det ærede Medlem, som jeg nys sigtede til, i, at nogen betydelig Indskrænkning i Ministeriernes Personale er der hidtil ikke gjort, om jeg end villigt skal indrømme ham, at det kan være vanskeligt at gjøre en saadan Indskrænkning, og at man derved ikke kan undgaae at komme til at berøre Mange personligt paa en temmelig ubehagelig Maade; men det forekommer mig dog klart, at det ærede Ministerium maa sætte sig ud over saadanne Hensyn, og navnlig kan jeg ikke være enig med den ærede Finantsminister, som igaar yttrede en anden Grund til at være varsom paa dette Punkt, idet han anførte, at man maatte huske paa, at Pensionen vil komme til at træde istedetfor Gagen. Da Pensionen jo altid er mindre end Gagen, vilde der jo dog i hvert enkelt Tilfælde være nogen Besparelse at opnaae, og jeg troer, at vor finansielle Tilstand er en saadan, at der bør gjøres de hyberste Anstrængelser for paa ethvert Punkt, hvor det kan see, at spare, hvad det er muligt at spare.

En saadan streng Økonomi seer jeg ikke store eller klare Spor af i det forelagte Lovforslag; jeg seer tværtimod paa enkelte Punkter, at man ikke har havt Diet saa skarpt fæstet herpaa, som jeg anseer for nødvendigt. Jeg skal nævne nogle saadanne Punkter, idet jeg dog skal forudsikke den Bemærkning, at naar man havde det dybere Indblik i alle Enkeltheder, som er nødvendigt for at kunne sælde en Dom i selve Spørgsmaalet i dets Almindelighed, vilde der vistnok kunne nævnes flere, men for at min Paastand ikke skal staae uden Støtte, skal jeg, som sagt, nævne et Par Punkter, der ligge ganske klart for Enhver, der holder sig til de Oplysninger, som ere fremsatte i Anmærkningerne til Finantsloven. Jeg skal saaledes henvende Opmærksomheden paa en lille Sag, der synes ubetydelig, men er karakteristisk nok i denne Henseende. Det angaaer en Bemærkning Sp. 381—82 om Fiskeriet i Eimfjorden. For at man ikke skal misforstaae, hvad jeg har at sige om dette Punkt, skal jeg udtale, at jeg ikke hører til dem, der mene, at man ikke bør give Understøttelse til Fiskeriernes Opkomst. Jeg hører ganske vist til dem, der mene, at hvad man hidtil har givet, kun har gjort meget liden Nytte, men jeg hører ogsaa til dem, der erkjende, at vi her ere inde paa et nyt Gebeet, og at vi ikke kunne vente at gjøre Nytte i denne Retning, naar vi ikke ville finde os i forud at gjøre nogle unyttige Experimenter; men jeg mener, at disse unyttige Experimenter skulle gjøres saa lidt befo- stelige som muligt, og det synes mig ikke, at den ærede Indenrigsminister har været heldig hermed paa dette Punkt. Han oplyser os saaledes om, at Fartøiet Havgasen, som i sin Tid blev anskaffet til Fiskeri, fandt man ikke passende Anvendelse for i dette Diemed, men da man nu havde dette Fartøj, saa har Ministeren, istedetfor, hvad der var det Naturlige og Simple, at sælge det, sendt det over til Eimfjordscontrolen og spurgt, om den ikke havde Brug for det, og — naturligvis — den havde strax Brug for det, skjøndt den havde et andet Fartøj, som den, saavidt man kan see af Anmærkningerne, meget vel kunde hjælpe sig med, nemlig „Kalfen“. Nu er det bekynderligt, at, medens Indenrigsministeren arbejder paa, hvad